

ג'ו

במדרש' אתה אמרת יקח מעט מים
(בראשית יח, ד) אני פורע לך
בישוב ובמדבר ולעתיד לבוא כו' ע"ש
שדורש על כל פרט. ושמעתי מפי מר"ז ז"ל
כי הגם שלעולם היה אברהם אבינו ע"ה
גומל חסד לא נכתב בתורה רק אחר המילה
שקיים המצוה בדרך התורה ומצות שניתן
לבני ישראל לא כמו בן נח. והענין הוא
כדאיתא במדרש משפטים^ט לבני נח נתן

מצות גלמיות ע"ש. כי המצות שניתן לבני
ישראל הוא לעשות רושם בשמים וזה הוא
בכח ברית מילה ושאר המצות שנקראו אות
וברית שזה פירוש כריתת ברית להיות להם
התקשרות למעלה לכן אחר המילה כל
החסדים שעשה אברהם אבינו ע"ה היו
מעוררין מדת החסד למעלה ועל זה אמרו
חז"ל^י שהחסד מתגלגל בעולם בזכותו.
פירוש הקב"ה רב חסד וחפץ חסד. אבל
צריך להיות למטה כלים לקבל החסד וכלי
זה תיקן אברהם אבינו ע"ה עמוד החסד.
וזהו הרמז^י איהו חסיד המתחסד עם קונו.
וכי צריך הקב"ה לחסד בן אדם. אבל
הפירוש שהחסידי העושה חסד לשם שמים
או משחתף עמו חסד עליון ומתחסד עם
קונו בשותפות וזהו שכתוב במדרש^י שכל
מה שעשה נעשה בו חסד למעלה בישוב
ובמדבר ולעתיד לבוא וכל זה היה אחר
ברית מילה שכתוב בו (בראשית יח, א) התהלך
לפני והיה תמים וזהו פירוש תמים שמעשיו
יהיו למטה ולמעלה בשרשו. ואמרו חז"ל^י
גדולה מילה שנברתו עליה שלש עשרה
בריתות. הרמז כמו שיש להקב"ה י"ג מדות
של רחמים. ואמרו חז"ל^י ובו תדבק הדבק
במדותיו מה הוא רחום אף אתה כו' וזה
ניתן רק לבני ישראל ובכח ברית מילה וכמו
שכתוב בזוהר הקדוש^י בפרשה זו ואותו
תעבודו (דברים יג, ה) זה אות ברית מילה
וכתיב אחר כך ובו תדבק. וכן כתבו חז"ל^י
בפסוק (תהלים קמו, יט) מגיד דבריו ליעקב שכל
מי שאינו נימול אינו יכול לקיים תורה
ומצות ע"ש פרשת משפטים. מגיד דבריו
הוא להיות נמשכין אחר הנהגה פנימיות
של הקב"ה כמו שכתבתי לעיל:

ג'ו

במדרש' ויפקח אלקים את עיניה ותרא
באר (בראשית כא, יט) מכאן שהכל
בחזקת סומין עד שהקב"ה מאיר העין עוד
שם ותמלא החמת מים (שם) שהיתה חסירה
אמנה. ואמרו^י ז"ל הגיד^י להוכיח מזה
המדרש כי כל הנצרך לאדם עומד לפניו

תמיד ורק שצריכין להיות פקוח עינים
לראות ועל זה בקש דוד המלך ע"ה (תהלים
קט, יח) גל עיני כו'. והענין על דרך מה
שכתוב^י איהו אמת ואיהי אמונה. והוא
בחינת תורה שכתב ושבעל פה. כי הקב"ה
ותורתו אמת פירוש אמת שבכל עת ובכל
מקום ובכל נפש אין עוד מלבדו. והכל רק
תורת אמת וכמו בן אמונה הוא בחינת
תורה שבעל פה שכפי האמונה השלימה
שיש לכל אחד שמאמין זיודע שהכל תורה
ואין עוד. כך נגלה לו בכל עת ומקום אור
התורה ומי ששם לבו לעיין בזה ימצא כפי
אמיתות האמונה שיש לו הוא הפתח
לראות האמת כי אמת ואמונה קשורים זה
בוה ולכן אמר המדרש מה שמלאה החמת
מים הוא חסרון אמונה והרמז בתורת ה'
שהמאמין בראוי התורה נגלה אצלו בכל
עת ואין צריך למלא בטנו מים. וכן אמרו
חז"ל^י מתוך שחסידיהם היו. תורתן מתכרכת
במעיהן: